

Puikkarointi

Oulun seurakuntien lähetystyön tiedote • 1/2008

Päällimmäisenä

Suomen Lähetysseura ja Oulun ev.-lut. seurakunnat järjestävät valtakunnalliset lähetysjuhlat 13.–15.6.2008 Raksilan urheilukeskuksessa. Teema MINKÄ TÄHDEN viittaa toisaalta Betlehemin tähden ja toisaalta herättää kysymyksiä; minkä tähden, millä perusteella ja minkä hyväksi lähetystyötä tehdään?

Puitteet ovat hyvät. Ouluhallissa liikkuminen on esteetöntä. Lasten ja perheiden telta sijoitetaan viereiselle aukiolle ja nuoret kokoontuvat jäähallissa. Juhlat näkyvät myös Rotuaarilla ja torilla.

Lähetysjuhlien ohjelma on monipuolinen. Raamatutuhetket, juhlat, seurat, ja yhteislaulutilaisuudet tarjoavat rakennusaineita hengelliseen elämään. Lapset ja varhaisnuoret pääsevät tutustumaan lähetykseen sarjakuvasankari Esra Elovainion välityksellä tai voivat purkaa toimintatarmoaan työpajoissa. Nuorille on tarjolla konsertteja, raamattutyöskentelyä ja kohtaamisia ulkomailta saapuvien nuorten kanssa. Nuoret aikuiset voivat jakaa kokemuksiaan uskosta Crossroads-illassa ja nauttia Jukka Perkon musiikista. Lähetysnäyttelyt avartavat näkökulmaa maailmaan. Sunnuntain perhemessussa siunataan uudet lähetystyöntekijät tehtäväänsä.

Juhlilla tarvitaan 800 talkoolaista rakentamaan, jakamaan ruokaa, myymään, opastamaan, siivoamaan, jne. Ilmoittautua voi toimitiloista saatavilla lomakkeilla, netissä www.oulunseurakunnat.fi tai puh. 044 3161 435. Lisätietoja seurakuntien työntekijöiltä ja netistä: www.lahetysjuhlat.fi ja www.minkatahden.fi.

Tervetuloa tekemään ja osallistumaan valtakunnallisille lähetysjuhlille MINKÄ TÄHDEN!

Lähetysten kasvot

EERO VIRSUNEN, NEPAL

(Oulun tuomiokirkkoseurakunta, Suomen Lähetysseura)

Eero Virsunen on ollut lähetystyössä pitkään ja useassa kohteessa. Ensimmäisen kerran jo vuonna 1986 tie vei Eeron Tansaniaan, jossa hän työskenteli kuusi vuotta mm. Tansanian evankelisluterilaisen kirkon palveluksessa Paren hiippakunnan projektikoordinaattorina koillisessa Tansaniassa.

Seuraava kohdemaahan oli Angola, jonne Eero starttasi vuonna 2003. Angolan evankelisluterilaisen kirkon palveluksessa talousasiantuntijana Lubangossa Eeron päämäärä oli avustaa, neuvoa ja kouluttaa paikallista kirjanpitäjää talousasioissa sekä kehittää ja selkiyttää taloustoimiston toimintoja.

Jo vuoden 2003 lopulla Eeroa pyydettiin työhön Botswanaan, maan pääkaupunkiin Gaboroneen, jossa evankelisluterilaisen kirkon työntekijät ottivat hänet lämpimästi vastaan. Tehtävänä oli toimia kirkon luterilaisen seminaarin talouspäällikkönä; kirjanpidon ajan tasalle saattaminen, kehitystyö ja paikallisen työntekijän kouluttaminen talouspäälliköksi. Helmikuussa 2007 työ Botswanassa oli tehty ja Eero palasi Suomeen.

”Vieläkö saan lähteä?”, Eero kyseli mielessään työskennellessään Lähetysseuran toimistossa Helsingissä projektipäällikkönä kotimaanosastolla. Ovi aukesi kahteenkin suuntaan, mutta lopulta määränpääksi varmistui Nepal, kapea suikale suuren Kiinan ja Intian välissä Himalajan rinteillä. Uudeksi kotikaupungiksi Eero sai Kathmandun, jossa hän työskentelee lähinnä Lähetysseuran hallinnollisissa tehtävissä.

Työ Nepalissa on alkanut tammikuussa 2008, joten näin alkumetreillä Eero lähettää meille terveiset: ”Työn koko kuva on vasta hahmottumassa ja urakka tuntuu suunnattomalta, ollaanhan tavallaan arvioimassa koko Nepalintyötä ehkä uusille urille. Rukouksenne tämän tien kulkemiseksi ovat kultaakin kalliimpaa yhteistyötä kanssani/kanssamme.” Ps. 18: 2–3

Virkistykseksi

”Tee minut niin
pieneksi,
ettei kukaan
kompastu minuun
matkalla Sinun luoksesi
ja niin lujaksi,
että ylitseni
voidaan kävellä,
jos joku tarvitsee
siltaa
matkalla
Sinun luoksesi.”

Kyllikki Markkanen

Maailman maininkeja

KIRSI HILTUNEN, TAIWAN

(Tuiran seurakunta, Suomen Lähetysseura)

”Mieleeni jäi useammassakin tilanteessa esille noussut kysymys kristinuskoon kääntymisen vaikeudesta tässä kulttuurissa. Monen kohdalla kristityksi kääntyminen on ollut vuosikausien, jopa vuosikymmenien prosessi. Joissakin perheyhteisöissä (ja perhesiteet ovat yleensä vahvat!) ei juurikaan hyvällä katsota, jos joku sukulaisista, erityisesti vanhemmista lapsista, tuntee kiinnostusta kristinuskoa kohtaan. Kristillisuus on kiinalaisen kulttuurin historiassa esiintynyt ehdottomana ja länsimaisena asiana, jonka pelätään vaativan pesäeron tekemistä perheeseen. Pelko juontaa siitä tosiasista, että kristityksi kääntymisen jälkeen ihminen ei voi enää palvoa esi-isien henkiä, ja juuri henkien palvonnalla on suuri merkitys Taiwanin uskonnollisessa ilmapiiirissä. Siitä syystä on suuri kynnys mennä kirkkoon...”

Tämä on viimeinen kirjeeni teille. Olen nimittäin palaamassa koti-Suomeen terveys- ja perhesyistä ja aikani Taiwanissa jää tähän. Kiitän teitä esirukouksista ja kaikesta tuesta. Se on merkinnyt paljon. Siunausta ja kaikkea hyvää elämäänne.

SATU JA JORMA ARKKILA, SAMBIA

(Tuiran seurakunta, Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys)

”Needy people – eli vähäosaisten avustamisohjelmassa on pohdittu tulonhankkimiskeinoja seurakunnille. Tänä vuonna alkaa pilottikokeilu Chanyanyan pienessä kalastajakylässä. Seurakuntalaiset saavat pienlajan turvin hankkia seurakunnalle veneen. Venettä seurakuntalaiset voivat vuokrata kalastuskäyttöön. Köyhimmille seurakuntalaisille turvataan veneen käyttömahdollisuus. Näin seurakuntalaisilla on mahdollisuus saada perheelleen ruokaa, sekä myös ansaita, jos kalaa tulee yli oman tarpeen.”

RITVA JA MAURI NIEMI, TANSANIA

(Kajasillan ja Tuiran seurakunta, Suomen Lähetysseura)

”Täällä tulee aina tunne, että ihmiset huomioivat toisiaan enemmän. Ohi ei kävellä, vaan tervehditään aina ja kysellään kuulumisia. Toinen ihminen ei ole tyhjää toiselle. Jopa katupojat tässä mielessä ovat toisia ihmisiä huomioivia. En silti ole Afrikka-romantikko. Luulen, että suomalainen yhteiskuntakin oli tällainen vain jokin vuosikymmen sitten. Ja varmaan voisimme siihen suuntaan elämäämme rakentaa, kun tavara ja rahan hankkiminen tulisi vähemmän tärkeäksi ja ihmiset arvokkaammiksi käytännön elämässä. Vankan pohjan tällaiselle antaa kristityille tietoisuus samanarvoisesta asemasta Jumalan edessä ja jatkuva uuden aloituksen mahdollisuus anteeksi-antamuksen kautta.”

Puikkarointi myös netissä www.oulunseurakunnat.fi/lahetys. Voit ottaa yhteyttä lähetys sihteeriin.

Tuomiokirkkoseurakunta/Oulujoen seurakunta:

Raija Nissinen, p. 040 5747 105

Oulujoen seurakunta/Ylikiimingin seurakuntapiiri:

Kati Riipinen, p. 040 5281 813

Karjasillan seurakunta:

Kaisa Putila, p. 040 5752 714

Tuiran seurakunta:

Tarja Oja-Viirret, p. 040 5747 172

Oulun tuomiorovastikunta:

Paula Rosbacka, p. 044 3161 570 (31.7.2008 saakka)

Lähetysjuhlien pääsihteeri:

Ulla Mäkinen, p. 040 5065 511

Menkää

Lähetyssoppi eli myyjäiset ja kahvila, torstaisin klo 10–14, Keskustan seurakuntatalon alasalissa, Isokatu 17.

SIIPi – Lähetysksen puoti ja paja, Nokelantie 48 B.

Avoinna:

MA–KE KLO 10–14

PE KLO 16–19

LA KLO 12–15

Katso myös Rauhan Tervehdyksen Menot Oulussa -palsta!

...ja tehkää!

Siipi – Lähetysksen puoti ja paja – valmistautuu tuleviin lähetysjuhliin. Kahvipaketeista valmistuu upeita kasseja, reppuja ja käsilaukkuja myytäväksi juhlien aikana. Ettei tärkeä materiaali loppuisi, otamme mielellämme kahvipusseja vastaan. Kahvipusseja voi tuoda Siipeen aukioloaikoina tai niitä voi myös toimittaa oman seurakunnan lähetyssihteerille, joka toimittaa ne perille.

Aurinko paistaa, kevät saapuu – on kevätsiivouksen aika! Löytyykö kaapeistasi itsellesi turhaa tavaraa? Kirjoja, keittiötarvikkeita, leluja, koruja, työkaluja – yli oman tarpeen? Voit lahjoittaa itsellesi tarpeettomat tavarat Siipeen, jossa kaikki lahjoitettu tavara myydään eteenpäin. Vaatteita emme vastaanota, mutta lähes kaikki muu otetaan vastaan. Siiven puodin tuotto ohjataan lähetystyölle. Tervetuloa lahjoittamaan ja tekemään löytöjä!